

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 7 november 2008 in
zaak nrs. 08/37359 en 08/37358 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 oktober 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

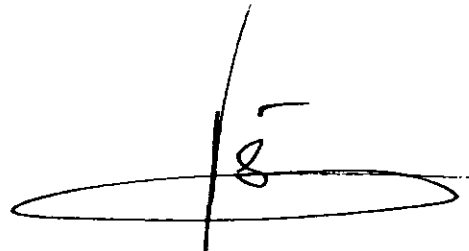
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 december 2008

91-592.

Verzonden: 4 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 08/37359 (voorlopige voorziening)
AWB 08/37358 (beroep)

V.nr.:

inzake: , geboren op , van Burkinese nationaliteit, verblijvende in
het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, verzoeker,
gemachtigde: mr. J.J.J. Jansen, advocaat te Kapelle,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E. de Jong, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 19 oktober 2008 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 18 oktober 2008 waarbij de aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van verzoeker achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

2. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 31 oktober 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig P. Nauta, als tolk in de Franse taal. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Verzoeker heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Verzoeker is geboren in en heeft de Burkinese nationaliteit. De moeder van verzoeker is in 2005 mishandeld door bewoners van een dorp buiten waar zij een huis had. Zij werd verdacht van . Zij is aan de gevolgen van de mishandeling overleden. Het huis in het dorp is vervolgens in brand gestoken. Verzoeker en zijn familie hebben hier geen aangifte van gedaan. Na een rouwperiode van vier maanden is verzoeker naar het betreffende dorp gegaan om uit te zoeken hoe zijn moeder was overleden. Hij vroeg aan een oudere man aldaar wat er was gebeurd. Deze antwoordde dat hij moest vertrekken en dat hij anders moest vrezen voor zijn leven. De dorpsbewoners zijn later bij verzoekers huis in langs geweest om hem op te halen om hem te doden. Verzoeker was op dat moment echter niet thuis. De dag erna kwamen ze weer langs. Verzoekers vader heeft hem vervolgens gemaand om te vertrekken. Verzoeker is diezelfde nacht naar Ivoorkust vertrokken, alwaar een kennis van hem woonde. Daar heeft hij ongeveer acht maanden verbleven. Verzoeker is in maart 2007 per boot uit Ivoorkust vertrokken en is vervolgens via onder meer Spanje en Frankrijk naar Nederland gereisd.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

4.1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

4.2. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder c, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling zich niet onverwijld heeft gemeld. Voorts wordt ingevolge het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, bij het onderzoek betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen. Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State mogen - indien zich één van de gevallen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 voordoet - in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielaanvraag moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

5.1. Partijen worden allereerst verdeeld gehouden over de vraag of verzoeker in de juiste taal is gehoord omtrent zijn asielmotieven.

5.2. Verzoeker heeft zich - zakelijk weergegeven - op het standpunt gesteld dat verzoeker ten onrechte in het Frans is gehoord en niet in zijn stamtaal, het Mooré. Gedurende de gehele procedure heeft de gemachtigde van verzoeker aangevoerd dat de communicatie in het Frans zeer moeilijk verliep en dat verzoeker in het Mooré gehoord diende te worden. Ook uit verzoekers eigen opmerkingen tijdens de gehoren blijkt van problemen met de Franse taal. Verweerder heeft hier ten onrechte geen acht op geslagen.

5.3. Verweerder heeft zich - zakelijk weergegeven - op het standpunt gesteld dat verzoeker in de Franse taal gehoord kon worden. Uit het nader gehoor blijkt niet dat verzoeker de Franse taal onvoldoende machtig is of dat sprake is geweest van onoverkomelijke communicatiestoornissen. Niet is gebleken dat verzoeker in zijn belangen is geschaad doordat hij niet is gehoord in het Mooré. Ook

de eindopmerkingen van verzoeker tijdens het nader gehoor met betrekking tot de taal waarin is gesproken en het functioneren van de tolk leiden niet tot deze conclusie. Ter onderbouwing heeft verweerder verwezen naar twee uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 24 september 2003 (200304533/1) en 7 oktober 2003 (200304830/1).

5.4. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker tijdens de gehoren weliswaar heeft aangegeven een voorkeur te hebben voor het Mooré, maar geen bezwaar heeft gemaakt tegen het afnemen van deze gehoren in de Franse taal. Voorts heeft hij, hoewel hij niet in het Mooré is gehoord, verklaard dat hij in de gelegenheid is geweest om alles te verklaren dat van belang is met betrekking tot zijn asielaanvraag. Ook overigens blijkt uit de verslagen van de gehoren niet dat verzoeker niet in staat is geweest om alles te verklaren dat relevant zou kunnen zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. De gehoren geven ook geen blijk van onoverkomelijke stoornissen in de communicatie. Onder deze omstandigheden is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder niet onzorgvuldig heeft gehandeld door verzoeker te horen in de Franse taal. De voorzieningenrechter verwijst naar hetgeen is overwogen door de AbRS in de door verweerder overgelegde uitspraken.

6.1. Voorts is tussen partijen in geschil of verweerder de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 aan verzoeker heeft mogen tegenwerpen. In dit kader is niet in geschil dat verzoeker zich niet overwijd na binnenkomst in Nederland heeft gemeld om asiel aan te vragen. Wel worden partijen verdeeld gehouden over de vraag of de te late melding verschoonbaar is te achten.

6.2. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker volgens zijn eigen verklaringen minstens een jaar in Nederland heeft verbleven alvorens hij de onderhavige aanvraag heeft ingediend. De door verzoeker aangevoerde omstandigheid dat hij onbekend was met de mogelijkheid om een asielaanvraag in te dienen, acht de voorzieningenrechter op zichzelf onvoldoende om de te late aanmelding verschoonbaar te achten. Overige omstandigheden op grond waarvan de te late aanmelding verschoonbaar geacht zou moeten worden zijn gesteld noch gebleken. Gelet hierop heeft verweerder in redelijkheid de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 aan verzoeker kunnen tegenwerpen.

6.3. Ingevolge het hiervoor onder III.4.2 geschetste toetsingkader leidt de aanwezigheid van (slechts) één van de in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 genoemde omstandigheden reeds tot de conclusie dat van het asielaanvraag een positieve overtuigingskracht dient uitgaan. Gelet hierop zal de voorzieningenrechter hetgeen partijen hebben aangevoerd omtrent de tegenwerping van het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, onbesproken laten.

7. Ten slotte is aan de orde of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat van het relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en op die grond het relaas ongeloofwaardig heeft kunnen achten. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het relaas de vereiste positieve overtuigingskracht ontbeert. Verzoeker heeft onder meer vage verklaringen afgelegd omtrent de datum van het overlijden van zijn moeder. Ook de overige verklaringen van verzoeker over de feitelijke gebeurtenissen rond het overlijden van zijn moeder, onder meer met betrekking tot het contact met zijn broer hierover, zijn als vaag te bestempelen. Voorts is verzoekers verklaring dat de dorpelingen per fiets naar verzoekers huis in zouden zijn gereisd onwaarschijnlijk te noemen, nu op een afstand van vier uur rijden per auto ligt vanaf het dorp. Anders dan door verzoeker is aangevoerd liggen deze vaagheden en ongerijmde wendingen op het niveau van de relevante details, en konden ze derhalve ten grondslag worden gelegd aan het oordeel dat het relaas ongeloofwaardig is.

8. De voorzieningenrechter is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder de aanvraag binnen het AC heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

9. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

10. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

IV. BESLISSING

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/37358:

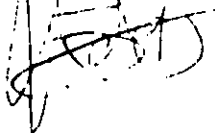
- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/37359:

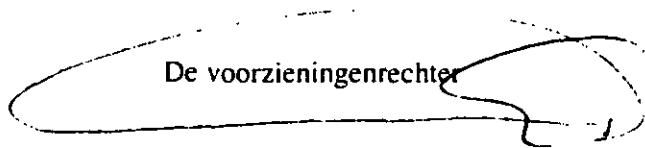
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L. van Es, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van L. Fernández Ferreiro, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 7 november 2008.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op:

- 7 NOV 2008

Conc.: LFF
Coll: ER
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

MR J. J. J. JANSEN

ADVOCaat & PROCUREUR

zijn moedertaal, het Mooré gehoord te willen worden omdat het voor hem moeilijk is zich in de Franse taal uit te drukken. Op pagina 13 van het rapport nader gehoor staat ook vermeld dat "deze" tolk duidelijk Frans spreekt, m.a.w. de tolk waarvan gebruik is gemaakt tijdens het eerste gehoor niet.

Daarnaast is door de advocaat reeds vòòr het nader gehoor, derhalve in een vroeg stadium aangegeven dat appellant in het Mooré gehoord wenst te worden. Ook tijdens de zienswijze is dit door de advocaat duidelijk gesteld.

De tolken waarvan beide advocaten bij zowel de voorbereiding als de bespreking van het voornemen gebruik hebben gemaakt gaven aan dat het zeer moeilijk c.q. moeizaam communiceren was met appellant. Voortdurend moesten vragen herhaald worden, opnieuw uitgelegd en appellant begreep veelal de vragen niet. Ook de tolk die tijdens de zitting vertaalde was die mening toegedaan.

Gebleken is dat er wel degelijk sprake is van onoverkomelijke stoornissen nu er volgens verweerder sprake is van tegenstrijdigheden in de gehoren op grond waarvan het relaas positieve overtuigingskracht mist.

Indien verweerder er voor kiest om ondanks uitdrukkelijk verzoek niettemin gebruik te maken van een zgn. tweede keus tolk, is het niet redelijk en derhalve onzorgvuldig om appellant allerlei tegenstrijdigheden die daardoor ontstaan tegen te werpen.

Voorts wordt nog eens gewezen op het feit dat slechts 10 tot 15 % van de bevolking uit Burkina Faso de Franse taal machtig is.

Op grond hiervan had het op de weg van verweerder gelegen om appellant in het Mooré te doen horen.

De verwijzing naar de uitspraken van Uw Afdeling is in casu onterecht aangezien er uit de overgelegde uitspraken niet blijkt dat door de rechtsbijstandsverleners in een vroeg stadium en meermaals is aangegeven en verzocht om de betrokken te doen horen in de stamtaal. In casu is dit wèl het geval.

Dat het in het nader gehoor staat vermeld dat hij alles heeft kunnen verklaren dat relevant zou kunnen zijn voor zijn aanvraag betreft allereerst een "standaard passage" die steeds wordt vermeld, doch zoals in de zienswijze aangegeven is vanwege tijdsgebrek het rapport nader gehoor niet nabesproken en zijn er geen aanvullingen en correcties

MR J. J. J. JANSEN

ADVOCaat & PROCUREUR

gemaakt zodat deze tekst evenmin kan worden tegengeworpen. Het tijdsgebrek werd veroorzaakt doordat de zeer moeizame communicatie met appelllant.

GRIEF 2

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 7 overwogen dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

TOELICHTING

Appellant verwijst allereerst naar hetgeen hiervoor is opgemerkt. Voozover er al sprake is van vage en tegenstrijdige verklaringen zijn die veroorzaakt doordat appelllant niet is gehoord in zijn moedertaal. Afgezien daarvan twijfelt verweerder niet aan de relevante verklaringen van appelllant, zoals zijn nationaliteit en het overlijden van zijn moeder.

REDENEN WAAROM appelllant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt, van de rechtbank Den Haag, nevenzittingplaats Amsterdam d.d. 7 november 2008 te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald dat aan appelllant alsnog een verblijfsvergunning asiël wordt verleend althans in die zin een nieuwe beschikking te nemen, dan wel de rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Dit appelschrift zend ik u heden zowel per telefax als per gewone post.

Met verschuldigde hoogachting,

uw dvj

J.J.J. Jansen.

